

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾನ್ಯಸ್ವರ್ಗ ಸಹ ಇತ್ತು. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಹೋಸ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೋ ಗಮನಿಸಿದ್ದು. ಕೆರುದನಿಯಲ್ಲಿ ಶೆಂಬಾಯಿಲಪ್ಪತ್ತಾ ಸಹ ದನಿಗೂಡಿಸಿ ಹಾಡುವರು. ಆಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಟಿಯ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಅವರೇ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೀ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ನಾನು ತೆರೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಪ್ಪತ್ತು ಆಗಾಗ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಸಿನಿಮಾದ ಮಧ್ಯಂತರವಾಯಿತು. ‘ಎನು ಬೇಕು?’ ಎಂದು ಪರ್ಸನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು ಶೆಂಬಾಯಿಲಪ್ಪತ್ತಾ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬಂದಾಗಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಕೊಂಡು ತಿಂದದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂಬುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ತರುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಆದರೆ, ಶೆಂಬಾಯಿಲಪ್ಪತ್ತಾಗೆ ವಲ್ಲವಾ ಹೋರಿನಿಂದಲೇ ಮನಗೆ ಬರುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೇನೋ. ನಾನು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಫಷು ಬೇಡ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೇನು. ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಕೊಳ್ಳದೆ, ಪರ್ಸನಿಂದ ಏರಡು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಹೊಟ್ಟಿರು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುತ್ತಾ. ‘ಅದೋ ಆ ಕಡೆ ಕ್ಯಾಂಟೆನ್... ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಸಿನಿಮಾದ ಬೇಲ್ ಹೋಡೆದಾಗ ಬಾ’ ಎಂದರು. ‘ಬೇಡ ಎಂದದ್ದನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಕೊಳ್ಳದೆ, ನೋಟನ್ನು ನನ್ನ ಬೆರಳ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ‘ನಿಮಗೇ?...’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ‘ಈಗ ಬೇಡ, ಹೋಗುವಾಗ ತಿನ್ನುವೆ. ನಿನು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗು’ ಎಂದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರು. ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಡೆದ್ದೇನು.

ಈ ಮಧ್ಯ ವಿನೇನೋ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ನೆಂಟರಿಂತ ಸ್ವೀಕರೆ ಮುಖ್ಯವಾದಾಗ ಶೆಂಬಾಯಿಲಪ್ಪತ್ತಾರನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ವಲ್ಲ ಅಮೃತೇಂದ್ರ ಸಂಗತಿಗಳೇ. ‘ಅವರ ಸಮರ್ಪಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹಳ್ಳಿದನಂತೆ. ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ವಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಶೆಂಬಾಯಿಲಪ್ಪತ್ತಾರಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಹ ಅವರೇ ಅಂತೆ. ಅವನನ್ನು ಶಿವ, ಶಿವ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವರಂತೆ. ನಂತರ ಉಲಿರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬರುವಾಗ ಜಡಿ ಇರಲು ಶಿವಕುಮಾರನೇ ಜಡೆಯಿರುವನಂತೆ. ನಂತರ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿತಂತೆ. ಅಬಳು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಳಂತೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನಾಯಿತೋ ತಿಳಿಯಿದು. ಅವರ ನಡುವೆ ಒಂದು ವಿರಸ ಮೂಡಿತು. ಮಾತಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಬಿಗ್ರಾಯಿಸಿ ಕಾಯಂ ಆಗಿ ಸ್ವಂತ ಮನಗೆ ಹೋರಟುಹೋದರಂತೆ. ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಸದಾ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ, ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬಾ’ ಎಂದು ಅಮೃತೇಂದ್ರ ಬಿತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅಕ್ಷಯವಾಯಿತು. ಈ ಅಮೃನೇ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನೋಡಿಬಂದೆ. ಪಾಪ ಬಹಳವೇ ಸೋತ್ತಿರು. ಕೂಡಲು ಬೆಳಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒತ್ತುಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಮೌದಿನಿಂತೆ ಮ್ಯಾದುವಾದ ಸ್ವಾಂಡಲ್ ವಾಸನೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂ ಈಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಲೆ ಸರ. ಮೌದಿದ್ದ ಡಾಲರ್ ಚೈನ್ ಕಾಣಸಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾಕೆ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸ್ತಿರತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ, ಆ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ